

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010248
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8715010248.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou, v trestnej veci obžalovaného Y. F. trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. júna 2017 v Poprade takto

rozhodol:

Obžalovaný:
Y. F. P. L. M. C. K. E. W. - nar. XX.XX.XXXX U. T., M. F. W. N.
Č.. XX, I. T.,

je vinný

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona,
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

pretože

-dňa 10.11.2012 v čase okolo 23.00 hod. v pohostinskom zariadení Pod vežou v Novej Lesnej, za prítomnosti viacerých osôb fyzicky napadol poškodeného S. T. tak, že pristúpil k jeho stolu, za ktorým v tom čase poškodený sedel a udrel ho päťou ruky o silu strednej intenzity do oblasti tváre, následne po vojdení U. T. ml. - otca poškodeného do pohostinstva mu vulgárne vynadal, načo sa strhol fyzický konflikt viacerých osôb, počas ktorého obžalovaný Y. F. silou strednej intenzity udrel do tváre a kopol do lýtky poškodeného U. T. st., čím svojim konaním spôsobil poškodenému S. T. zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s tržnou ranou v pravom nosovom prieduchu, pomliaždenie okolo očí, krvnú podliatinu a otras mozgu ľahkého stupňa s dobou liečenia v priemere 14 dní a dobou práceneschopnosti od 11.11.2012 do 29.11.2012 a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v hospitalizácii poškodeného S. T. od 01.11.2012 do 13.11.2012 a počas ktorej musel dodržiavať nemocničný liečebný režim, bol odlúčený od rodiny, v doporúčení nefúkať silno nos a aplikovať si do nosa fyziologický roztok za účelom zvlhčovania, v doporúčení chrániť si nos pred vonkajším nárazom a v obmedzení v spoločenskom styku v dôsledku krvnej podliatiny okolo pravého oka cca 14 dní a poškodenému U. T. st. pomliaždenie nosa a hornej pery a pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predkolenia s dobou liečenia do 7 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienienečne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodeným Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Krajská pobočka Prešov, ul. Kúpeľná č. 5, IČO: 35 937 874 náklady zdravotnej starostlivosti spolu vo výške 949,13,--eur.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný Y. F. v prípravnom konaní dňa 19.11.2013 využil svoje právo a nevypovedal, vo svojej ďalšej výpovedi zo dňa 18.11.2014 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku a konania kladeného mu za vinu uviedol, že poškodeného S. T. v pohostinskom zariadení Pod vežou v Novej Lesnej po ich predchádzajúcom slovnom konflikte síce udrel dlaňou do oblasti ľavej časti tváre, ale že mu týmto úderom žiadne zranenia nosa, tváre, alebo otras mozgu nespôsobil aj preto, že na poškodenom S. T.Á. si už pri príchode do pohostinstva mal všimnúť zaschnutú krv pri nose, opuchnutý nos i „šrám“ na líci. Obžalovaný dokonca tvrdil, že poškodený S. T. v ten večer mal sám tvrdiť, že ho v bare Surprisise v Poprade napadli neznámi muži už deň pred skutkom. Obžalovaný ďalej uviedol, že poškodený S. T. ho počas „mely“, ktorá sa následne strhla v pohostinstve udrel pohárom alebo fľašou po tvári a spôsobil mu pritom sečné zranenia tváre. Obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že U. T. ml. - otca poškodeného S. T., ktorý do pohostinstva prišiel neskôr zhodil na zem a „spacifikoval“ i to, že mu aj vulgárne vynadal, pretože U. T. ml. ho mal napadnúť ako prvý tak, že ho udrel do hrudníka a tváre, ale poprel, aby kopol do nohy alebo aby udrel po tvári poškodeného U. T. st. - starého otca poškodeného S. T., aj keď zároveň uvádzal, že pri fyzickom konflikte, ktorý v priestoroch pohostinstva vznikol ich od seba „odtrhli“ až kamaráti a známi, dokonca i to, že pri tejto „mele“ on „kľáčať“ na U. T. ml. a že poškodení S. T. E. U. T. st. na ňom „ležali“.

Obžalovaný predmetné skutočnosti potvrdil aj pri konfrontácií s poškodeným U. T. st. tvrdiac, že poškodeného S. T. udrel dlaňou, nie pästou a že z rozprávania poškodeného S. T. i ostatných návštevníkoch pohostinstva vedel o tom, že poškodený bol už deň pred skutkom napadnutý „niekým“ v Poprade. Obžalovaný aj pri konfrontácii s poškodeným S. T. opäť tvrdil, že poškodeného S. T. udrel síce ako prvý, ale len dlaňou ruky a v čase, keď poškodený sedel za stolom.

V konaní pred súdom obžalovaný uviedol, že poškodeného S. T. v pohostinstve Pod vežou udrel len jedenkrát otvorenou dlaňou do ľavej časti tváre a že poškodeného U. T. st. pri následnom konflikte, ktorý vznikol medzi nimi a viacerými návštevníkmi pohostinstva úmyselne ani nechtiac nekopol ani neudrel dodajúc, že jeho zranenia mu mohol náhodou spôsobiť aj jeho syn U. T. ml. vtedy, keď ich „rozbraňoval“ i to, že keď sa o okolnostiach skutku rozprával s jeho kamarátmi ani jeden z nich mu nepotvrdil, aby poškodeného U. T. st. pri tomto konflikte fyzicky napadol. Obžalovaný ďalej uviedol, že už v pohostinstve a pred predmetným incidentom si na poškodenom S. T. všimol zakrvavený a opuchnutý nos i to, že od iných osôb má vedomosť o tom, že poškodený mal byť napadnutý už deň predtým pred barom Suprisise v Poprade. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že i keď v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu na jeho okolnosti si pamätá, ale zároveň i to, že si nepamätá na to, či ho U. T. ml. pri ich vzájomnom konflikte okrem úderov do hrudníka a oblasti tváre napadol aj kopmi do iných častí tela a na to, či po „spacifikovaní“ U. T. ml. a jeho následnom páde na zem na ňom ležal alebo sedel dovtedy, kým ich medzi tým alebo po tom neodtrhli od seba ich známi.

Poškodený S. T. v prípravnom konaní dňa 30.07.2013 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že v pohostinstve Pod vežou došlo medzi ním a obžalovaným k slovnému konfliktu, pretože obžalovaný nazval jeho i jeho otca U. T. ml. „kokotmi“ a pretože sa mu slovne vyhrážal roztrhaním a zabitím aj potom, čo do pohostinstva prišiel jeho starý otec U. T. st., ktorý sa snažil ich vzájomný konflikt vyriešiť dohovaraním. Poškodený ďalej uviedol, že keď si potom U. T. st. sadol k nemu za stôl, obžalovaný ho nečakane udrel pästou do oblasti nosa takou silou, že sa temenom hlavy udrel o stenu za ním a začal krváčať z nosa, pričom na chvíľu stratil i vedomie a keď sa prebral, ležal na zemi a vtedy si všimol, že U. T. st. má na tvári a v oblasti úst krv, v dôsledku čoho dostal „amok“ a opätovne sa prebral až vtedy, keď ho záchranári vynášali z pohostinstva na nosidlách. Z jeho výpovede vyplynulo i to, že

v dôsledku predmetného úderu obžalovaného utrpel zlomeninu nosa, otras mozgu a ďalšie poranenia tváre, v dôsledku ktorých bol lekársky ošetrený, liečený a hospitalizovaný od 11.11.2012 do 13.11.2012 a že svoju práceneschopnosť dobrovoľne ukončil koncom mesiaca november 2012. Poškodený zároveň priznal, že počas vzájomného slovného konfliktu s obžalovaným i on jemu vulgárne vynadal, aj keď zároveň uviedol, že si nie je vedomý toho, aby obžalovaného udrel alebo napadol skleneným pohárom, či fľašou tak, ako to tvrdil obžalovaný. Poškodený vo svojej výpovedi potvrdil i to, že deň pred skutkom bol v bare Surprisse v Poprade napadnutý inou osobou, pričom mu tým boli spôsobené len škrabance na tvári a že z toho dôvodu lekárske ošetrenie ani nevyhľadal a vec polícii neoznámil. Poškodený S. T. vo svojej výpovedi zo dňa 27.01.2014 opätovne tvrdil, že síce bol deň pred žalovaným skutkom fyzicky napadnutý v priestoroch baru Suprisse v Poprade, ale že zlomeninu nosa a otras mozgu mu spôsobil obžalovaný tým, že ho udrel päšťou do oblasti tváre tak silno, že sa udrel hlavou o drevenú stenu pohostinstva Pod vežou i to, že na chvíľu stratil vedomie a keď sa prebral videl skrvaveného starého otca, čo spôsobilo, že sa dostal do „amoku“ a že sa opätovne prebral až vtedy, keď ho z miesta činu odvážala záchranná lekárska služba. Poškodený S. T. podstatné okolnosti žalovaného skutku i svojich pôvodných výpovedí potvrdil aj pri konfrontácii s obžalovaným Y. F. tvrdiac, že po vzájomnom slovnom spore a vulgárnych nadávkach ho obžalovaný udrel päšťou priamo do nosa takou silou, že v dôsledku toho sa udrel hlavou o stenu, ktorá bola za stolom, za ktorým v tom čase sedel.

Poškodený S. T. v konaní pred súdom zhodne s prípravným konaním tvrdil, že obžalovaný ho po ich vzájomnej slovnej výmene názorov udrel päšťou do tváre takou silou, že sa zadnou časťou hlavy udrel o stenu, v dôsledku čoho na krátky čas zostal „otrasený“ a prebral sa až na nosidlách, keď bol záchranármi vynášaný z pohostinstva do sanitky. Poškodený potvrdil i to, že keď sa prebral videl svojho starého otca U. T. st. ako krváca na tvári, nevedel sa však vyjadriť k tomu, či a akým spôsobom jeho zranenie vzniklo ani k tomu, či alebo kým bol U. T. st. udretý alebo napadnutý a iba sa domnieval, že U. T. st. napadol obžalovaný Y. F.. Poškodený síce potvrdil, že deň pred skutkom mal v bare Surprisse v Poprade „strkanicu“, ale zároveň dodával, že v dôsledku tohto incidentu bol poškriabaný len na pravom líci, pričom po údere obžalovaného do nosa začal ihneď silno krváčať, už na mieste činu bol dokonca krátky čas aj v bezvedomí a že po prevoze do Nemocnice, a.s. Poprad bol i hospitalizovaný a práceneschopný, trpel bolesťami nosa, ktoré tímil liekmi proti bolesti a mal pretrvávajúce problémy s fúkaním nosa.

Poškodený U. T. st. v prípravnom konaní dňa 30.07.2013 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že keď v ten deň prišiel do pohostinstva Pod vežou poškodený S. T. - jeho vnuk mu povedal, že s obžalovaným mal vzájomný slovný konflikt, pri ktorom obžalovaný nazval U. T.Á. ml. „kokotom“. Poškodený uvádzal aj to, že obžalovaný sa i pred ním na osobu poškodeného S. T. E. U. T. ml. vyjadroval vulgárne a že sa ho snažil „ukľudniť“ aj preto, že obžalovaný sa poškodenému S. T. začal vyhrážať už aj zabitím. Poškodený ďalej uviedol, že keď si myslel, že ich konflikt urovnal, vtedy obžalovaný poškodeného S. T. udrel päšťou do tváre takou silou, že sa zadnou časťou hlavy udrel o stenu za ním, zostal sedieť a bol „mimo“ a že nato do pohostinstva prišiel aj U. T. ml. - jeho syn, na ktorého spolu s poškodeným S. T. obžalovaný a jeho kamaráti zaútočili tak, že ich zhodili na zem a začali biť, čomu sa on snažil zabrániť tým, že chytil obžalovaného za opasok a snažil sa ho odtrhnúť od U. T. ml., pričom bol niekým z nich udretý bočnou stranou dlane ruky do nosa a kopnutý do ľavého lýtka. Poškodený ďalej uvádzal, že obžalovaný sa ešte pokúšal hodiť fľašu smerom k U. T. ml., čo podľa neho videl aj poškodený S. T., ktorý z tohto dôvodu dostal „amok“ a rukou zo stola zmietol poháre a fľaše. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že keď si odišiel na WC umyť tvár, pretože krvácal z nosa a vrátil sa späť do pohostinstva vtedy už poškodeného S. T. preberali z bezvedomia záchranári a na mieste činu už bola aj polícia. Poškodený U. T. st. zároveň uvádzal i to, že v dôsledku poranenia nosa a lýtka bol lekársky ošetrený a že trpel bolesťami hlavy, tváre a lýtka, práceneschopný však nebol. Poškodený U. T. st. vo svojej výpovedi dňa 18.11.2014 vyššie okolnosti pôvodnej výpovede potvrdil a dodal, že keď sa obžalovaného snažil stiahnuť z U. T. ml. bol najprv síce udretý po spánkovej časti tváre niektorým z účastníkov hromadnej bitky, ale že potom ho po tvári udrel a aj kopol obžalovaný Y. F..

Poškodený U. T. st. aj pri konfrontácii s obžalovaným Y. F. potvrdil, že obžalovaný poškodeného S. T. udrel päšťou a že jeho kopol a udrel dlaňou do tváre.

Predmetné skutočnosti týkajúce sa žalovaného skutku a konania obžalovaného poškodený U. T. st. potvrdil aj v konaní pred súdom tvrdiac, že obžalovaný poškodeného S. T. udrel päšťou tak silno, že poškodený sa udrel zadnou časťou hlavy o stenu a že obžalovaný fyzicky napadol aj jeho vtedy, keď sa ho počas následnej vzájomnej bitky viacerých osôb snažil odtrhnúť za opasok a to tým spôsobom, že ho udrel po tvári v oblasti nosa a kopol do lýtka i keď ho predtým do spánku vľavo udrela aj iná osoba, ktorá bola zapojená do hromadnej bitky, teda nie obžalovaný. Poškodený U. T. st. nemal žiadne vedomosti o tom, či poškodený S. T. bol alebo nebol fyzicky napadnutý deň pred skutkom a tvrdil len to, že žiadne zranenia si u poškodeného S. T. v tom čase nevyšimol, resp. že poškodený S. T. pred skutkom zranený

nebol. Rozpory v jednotlivých výpovediach poškodeného U. T. st., na ktorého súd postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku upozornil a ktoré sa týkali toho, či ho udrel a kopol obžalovaný alebo iný z účastníkov bitky svedok zdôvodnil len stresom a psychickými problémami pretrvávajúcimi od skutku až doposiaľ s poukazom nato, že všetky jeho výpovede týkajúce sa žalovaného konania obžalovaného sú pravdivé a že obžalovaný ho udrel po tvári a aj kopol do lýtky ľavej nohy.

Svedok U. T. ml. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom uvádzal, že okolnosti, za ktorých došlo k fyzickému napadnutiu jeho syna S. T. a otca U. T. st. nevidel, pretože do pohostinstva Pod vežou prišiel až po tom, čo mu telefonicky zavolať jeho syn S., že „bijú nás v krčme“. Keď prišiel na miesto činu videl syna S. T. so zakrvavenou tvárou a otca U. T. st. s krvavým oblečením a počul ako mu obžalovaný vulgárne nadáva „do kokotov“, vtedy dostal strach a v obave pred úderom obžalovaného pokrčil ľavú ruku pred seba, načo došlo k „mele“ 5 až 6 ľudí medzi ktorými bol aj obžalovaný. Svedok ďalej uvádzal, že počas „mely“ bol zvalený na zem, že obžalovaný mu sadol na hrud' a snažil sa ho udrieť po tvári i to, že celý incident trval podľa neho asi 5 až 6 minút a že potom bol z neho obžalovaný niekým „stiahnutý“ a keď sa zo zeme postavil videl, že obžalovaný spolu s kamarátmi stojí s poškodeným U. T. st. v zadnej časti pohostinstva a vtedy počul i to, ako poškodený U. T. st. na neho kričí, aby dával pozor, že obžalovaný ma v rukách fľašu. Podľa tvrdenia svedka nato vzal do rúk fľašu aj jeho syn S. T., ktorý dostal „amok“, keď videl, že poškodený U. T. st. krváca z tváre, v dôsledku čoho porozhadzoval poháre alebo fľaše.

Svedok U. T. ml. taktiež nemal žiadne vedomosti o tom, či poškodený S. T. bol alebo nebol fyzicky napadnutý deň pred skutkom tvrdiac len to, že žiadne zranenia si u poškodeného S. T. v tom čase nevšimol.

Svedkyňa E. Š. - dcéra poškodeného U. T. st. a teta poškodeného S. T. nebola priamym účastníkom žalovaného skutku a konania kladeného za vinu obžalovanému Y. F. a vo svojich výpovediach v prípravnom konaní i v konaní pred súdom uvádzala, že o napadnutí poškodeného U. T. st. sa dozvedela telefonicky od svojej mamy a že keď prišla na miesto činu videla, že poškodení U. T. L., K. S. T. sú zakrvavení, pričom poškodený U. T. st. krvácal z úst a hornej časti hlavy a že poškodený S. T. po príchode polície upadol do bezvedomia.

Svedok Y. F. - brat obžalovaného Y. F. nebol priamym účastníkom žalovaného skutku a konania kladeného za vinu obžalovanému Y. F. a vo svojich výpovediach v prípravnom konaní i v konaní pred súdom uvádzal len to, že ešte počas jeho prítomnosti v pohostinstve Pod vežou v Novej Lesnej poškodený S. T. povedal, že deň predtým dostal v Poprade bitku i to, že C. M. ich upozornil nato, že poškodený S. T. sa „chystá“ na obžalovaného.

Svedok Y. T. nebol priamym účastníkom žalovaného skutku a vo svojich výpovediach v prípravnom konaní i v konaní pred súdom uvádzal len to, že poškodený S. T. sa deň pred skutkom dostal do fyzického konfliktu s jemu neznámou osobou v bare Surprisise v Poprade.

Svedok Y. E. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom k podstatným okolnostiam skutku uviedol, že obžalovaný Y. F. sa s poškodeným S. T. dostali do slovného sporu, pri ktorom obžalovaný dal poškodenému facku i to, že keď sa vrátil z WC uvidel „melu“, do ktorej boli okrem iných návštevníkov pohostinstva „zapletení“ aj obžalovaný a aj obaja poškodení, pričom na tvári poškodeného U. T. st. si všimol krv. Svedok ďalej uvádzal, že poškodený S. T. obžalovaného Y. F. udrel fľašou po hlave, pričom mu rozťal líce.

Svedok N. Š. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom k podstatným okolnostiam skutku uviedol, že obžalovaný sa s poškodeným S. T. dostali najprv do slovného sporu, pri ktorom obžalovaný dal poškodenému facku i to, že do pohostinstva prišiel U. T. ml., ktorý sa dostal do fyzického konfliktu s obžalovaným, pri ktorom poškodený S. T. udrel obžalovaného fľašou po hlave a tvári. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že svedok nevidel, či a akým spôsobom bol napadnutý poškodený U. T. st. a ani to, či sa poškodený S. T. po facke obžalovaného udrel hlavou do steny tvrdiac len to, že poškodený U. T. st. „mal niečo“ s nosom.

Rozpory vo výpovediach svedka N. Š., na ktorého súd postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku upozornil a ktoré sa týkali toho, či videl alebo nevidel ešte pred samotným skutkom pod nosom poškodeného S. T. krv alebo zaschnutú krv alebo „niečo pod nosom“ svedok odôvodnil tým, že táto okolnosť bola ním pri jeho výsluchu na polícii spomenutá, omylom či chybou nebola príslušným policajtom zaprotokolovaná.

Svedok R. V. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom k podstatným okolnostiam skutku uviedol, že videl ako obžalovaný v pohostinstve Pod vežou dal poškodenému S. T. facku, aby sa „ukľudnil“, v dôsledku čoho sa poškodenému pustila z nosa krv. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že keď do pohostinstva prišiel U. T. ml. pustil sa do bitky s obžalovaným, načo vznikla „mela“ a že poškodený S. T. pritom udrel fľašou obžalovaného po hlave. Svedok nevidel, či a akým spôsobom bol napadnutý poškodený U. T. st. a ani to, či sa poškodený S. T. po facke obžalovaného udrel hlavou do steny.

Rozpory vo výpovediach svedka R. V., na ktorého súd postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku upozornil a ktoré sa týkali tiež toho, či videl alebo nevidel ešte pred samotným skutkom pod nosom poškodeného S. T. krv alebo zaschnutú krv alebo „niečo pod nosom“ svedok bližšie odôvodniť nevedel. Svedok K. Š. v prípravnom konaní uviedol, že v čase skutku pracoval ako čašník v pohostinstve Pod vežou a videl ako po provokácii vyvolanej poškodeným S. T. obžalovaný natiahol ruku s päťou a urobil tzv. výpad smerom k poškodenému S. T., ktorý v tom čase sedel so svojim starým otcom U. T. st. pri stole a keď sa svedok nahol smerom k ich stolu, keďže mu vo výhlade bránila polica s pohármi a vlajkou, videl ako poškodenému S. T. tečie krv z nosa a ako poškodený U. T. st. krváca na tvári. V konaní pred súdom už svedok uvádzal, že medzi obžalovaným a S. T. došlo najprv k slovnému a neskôr aj k fyzickému konfliktu, pri ktorom sa obaja v strede krčmy pobili, načo bol súdom v zmysle § 264 Trestného poriadku upozornený a čo svedok zdôvodnil tým, že pravdivejšou a hodnovernejšou je jeho výpoveď z prípravného konania preto, že pre odstup času si na bližšie okolnosti žalovaného skutku a konania obžalovaného alebo poškodeného už nepamätá.

Svedok C. M. v prípravnom konaní uviedol, že počul i videl slovnú hádku medzi obžalovaným a poškodeným S. T. a že počas nej si obaja vzájomne vulgárne nadávali na seba i rodiny a vyzývali sa k bitke. Svedok potvrdil, že obžalovaný poškodeného S. T. udrel do tváre, v dôsledku čoho poškodený S. T. začal krváčať z nosa i to, že neskôr do pohostinstva prišiel aj U. T. ml., ktorý udrel obžalovaného rukou do tváre, načo došlo k „mele“ viacerých osôb, počas ktorej v pohostinstve lietali poháre a padalo sklo a že vtedy poškodený S. T. udrel obžalovaného pivovým pohárom po hlavu a skrvavil mu líce. Pre odstup času sa svedok v konaní pred súdom k predmetným okolnostiam vyjadriť už nevedel a dodal len to, že trvá na skutočnostiach uvedených v jeho pôvodných výpovediach.

Svedok N. M. v prípravnom konaní uviedol, že počul i videl vzájomný slovný konflikt obžalovaného s poškodeným S. T. a aj to, že obžalovaný udrel poškodeného najprv päťou do nosa a potom mu dal aj facku po tvári. Svedok vo výpovedi uviedol i to, že k ďalšiemu konfliktu v pohostinstve došlo potom, čo tam prišiel U. T. ml., ktorý obžalovaného udrel do tváre, načo došlo k bitke viacerých osôb, pri ktorej sa bil každý s každým a že keď „mela“ skončila videl poškodeného U. T. st. ako krváca z nosa a ako poškodený S. T. hádže sklenený pohár smerom k obžalovanému. Pre odstup času sa ani tento svedok v konaní pred súdom k predmetným okolnostiam žalovaného skutku vyjadriť už nevedel a dodal len to, že trvá na skutočnostiach uvedených v jeho pôvodných výpovediach.

Svedok Y. F. v prípravnom konaní uvádzal, že fyzický konflikt pri ktorom obžalovaný udrel poškodeného S. T. rukou po tvári a pri ktorom mu „rozbil“ nos vyvolala ich vzájomná hádka i to, že ďalší priebeh incidentu nevidel, pretože z miesta činu odišiel. Svedok zároveň uviedol, že na poškodenom S. T. si už predtým všimol, že má niečo s tvárou alebo nosom a že má vedomosť o tom, že škrabance alebo monokel alebo opuch na tvári poškodeného mu boli spôsobené predchádzajúcou bitkou i to, že nevie uviesť či obžalovaný poškodeného udrel päťou alebo dlaňou a trval na tom, že poškodený pri tomto údere stál a že sa hlavou o stenu za ním neudrel. Z jeho výpovede vyplynulo aj to, že svedok si po bitke všimol, že poškodený U. T. má „rozbitý“ nos, či toto zranenie poškodenému spôsobil obžalovaný alebo niekto z jeho partie to s istotou uviesť už nevedel. Pre odstup času sa ani tento svedok v konaní pred súdom k predmetným okolnostiam žalovaného skutku vyjadriť už nevedel a dodal len to, že trvá na skutočnostiach uvedených v jeho pôvodných výpovediach.

Z výpovede Y. Y. F. - splnomocnenej zástupkyne poškodenej poisťovne vyplývalo, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. poskytla zdravotnú starostlivosť za lekárske vyšetrenia poškodeného S. T. vo výške 899,63,-eur a poškodeného U. T. st. vo výške 49,50,-eur, čomu zodpovedali aj listinné dôkazy v podobe vyčíslenia liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodeným S. T. E. U. T. st.

Zo záverov znaleckého posudku Y. A. Q. - znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia a z jeho výpovede vyplynulo, že poškodený S. T. pri fyzickom incidente dňa 10.11.2012 utrpel zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, s tržnou ranou v pravom nosovom prieduchu, pomliaždenie okoločnicovej oblasti vpravo s krvnou podliatinou a otras mozgu, čo znalec z medicínskeho hľadiska kvalifikoval ako poranenia ľahké, bez trvalých následkov. Predmetné zranenia boli podľa znalca spôsobené jedným úderom tupohranným predmetom na oblasť pravého oka až nosa, pričom mechanizmom zranení poškodeného mohol byť úder päťou inou osobou na oblasť pravého oka až nosa silou strednej intenzity. Znalec zároveň konštatoval, že v dôsledku úderu alebo v dôsledku nárazu hlavy na stenu došlo k pohybu mozgu vo vnútri lebky poškodeného a následnému otrasu mozgu ľahkého stupňa. Poškodený bol podľa znalca a záverov jeho posudku pre predmetné poranenia hospitalizovaný v Nemocnici Poprad, a.s. od 11.11.2012 do 13.11.2012 a práceneschopný od 11.11.2012 do 29.11.2012, počas hospitalizácie musel dodržiavať nemocničný liečebný režim, bol odlúčený od rodiny, mal sledované životné funkcie, zrealizované konziliárne krčné a očné vyšetrenia, pri ktorých

mu bola zistená zlomenina nosových kostí bez posunu úlomkov, do nosa mu bola aplikovaná masť, poškodený nemohol silno fúkať nos, musel si aplikovať fyziologický roztok za účelom zvlhčovania nosa a chrániť si ho pred vonkajším nárazom i sledovať dýchanie nosom, počas doby prvých 14 dní bol obmedzovaný v spoločenskom styku aj pre farebné zmeny v zmysle krvnej podliatiny okolo pravého oka. Zo záverov znaleckého posudku Y.. A. Q. - znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia i z jeho výpovede vyplynulo zároveň aj to, že poškodený U. T. st. pri fyzickom incidente dňa 10.11.2012 utrpel pomliaždenie nosa a hornej pery i pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predkolenia, čo znalec z medicínskeho hľadiska kvalifikoval ako poranenia ľahké, bez trvalých následkov a bez ohrozenia životne dôležitého orgánu. Mechanizmom ich vzniku bol úder inou osobou bočnou stranou dlane ruky na oblasť hornej pery a nosa silou strednej intenzity a na vonkajšiu oblasť ľavého predkolenia, resp. kopnutie inou osobou na vonkajšiu stranu ľavého predkolenia silou strednej intenzity alebo náraz predkolením na tupý predmet napr. na hranu stola, stoličky a podobne. Zo záverov posudku znalca vyplynulo aj to, že poškodený bol pre posudzované poranenia dňa 11.11.2012 vyšetrený na LSPP v Starom Smokovci, na chirurgickej ambulancii OCP, na ambulancii ORL a na neurologickej ambulancii Nemocnice Poprad, a.s. i to, že takýto typ zranení si vyžaduje dobu liečenia a práceneschopnosť do 7 dní.

Záverom znaleckého posudku a výpovedí znalca Y.. A. Q. o druhu a rozsahu poranení vzniknutých u poškodených S. T. E. U. T. st. korešponovali listinné dôkazy v podobe prijímacej správy vyhotovenej OUCH Nemocnica Poprad a.s. dňa 11.11.2012 a v podobe prepúšťacej správy zo dňa 13.11.2012 k osobe poškodeného S. T., v podobe potvrdenia o odbornom lekárskom vyšetrení zo dňa 12.08.2013, záznamu o poskytnutí lekárskej pomoci zo dňa 11.11.2012, lekárskeho správ zo dňa 11.11.2012 a lekárskeho potvrdenia zo dňa 11.11.2012 k osobe poškodeného U. T. st..

Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 15.12.2014 aj jej fotodokumentácie vyplýva, že poškodený U. T. st. pri rekognícii osoby podľa fotografie v osobe obžalovaného neopoznal osobu, ktorá ho mala fyzicky napadnúť dňa 10.11.2012 v pohostinskom zariadení Pod vežou v Novej Lesnej.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 5/2014 najmä z jeho rozsudku zo dňa 18.06.2014, právoplatného dňom 12.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9To 45/2014 vyplýva, že predmetným rozhodnutím bol poškodený S. T. v procesnom postavení obžalovaného uznaný vinným a odsúdený za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 10.11.2012 v čase okolo 23.30 hod. v pohostinstve „Pod vežou“ v Novej Lesnej č. 85, okres Poprad, po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte s poškodeným Y. F., tohto fyzicky napadol tak, že ho udrel sklenenou fľašou a následne skleneným pohárom do oblasti tváre, čím poškodenému Y. F. spôsobil dve rezné rany tváre vľavo v blízkosti oka a ľavej ušnice a pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy s dobou liečenia 10-14 dní a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v obmedzení pri hygienických návykoch a v spoločenskom styku z dôvodu rán a sterilného prekrytia v oblasti viditeľnej časti tváre a v bolesti v oblasti ošetrovaných rán pri dotyku cca 10 dní, začo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 28 mesiacov a povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Po takto vykonanom dokazovaní aj v smere naznačenom odvolacím súd dospel k záveru, že bol ním skutkový stav zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodné pochybnosti nie sú a že rozsah vykonaného dokazovania mu postačuje na rozhodnutie vo veci a preto ďalšie návrhy obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania prečítaním zápisnice o rekognícii, pripojením trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 5/2014, prečítaním záverov znaleckého posudku T.. V. Š. z trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 5/2014, zabezpečením znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie ORL a z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia za účelom preskúmania duševného stavu poškodeného S. T., správ o zamestnaní poškodeného S. T.V. pred i po spáchaní žalovaného skutku, ale aj návrhy poškodeného U. T. st. na prečítanie výpovedí obžalovaného Y. F. zamietol, pretože šlo o dôkazy, ktoré už boli súdom vykonané, resp. o dôkazy ktoré sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci alebo okolností, ktoré bolo možné zistiť už skôr vykonanými dôkazmi.

Konajúci súd zároveň dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný Y. F. tým, že dňa 10.11.2012 v čase okolo 23.00 hod. v pohostinskom zariadení Pod vežou v Novej Lesnej, za prítomnosti viacerých osôb fyzicky napadol poškodeného S. T. tak, že pristúpil k jeho stolu, za ktorým v tom čase poškodený sedel a udrel ho päťou ruky o silu strednej intenzity do oblasti tváre, následne po vojdení U. T. ml. - otca poškodeného do pohostinstva mu vulgárne vynadal, načo sa strhol fyzický konflikt viacerých osôb, počas ktorého obžalovaný Y. F. silou strednej intenzity udrel do tváre a kopol do lýtky poškodeného U. T. st., čím svojim konaním spôsobil poškodenému S. T. zlomeninu nosových

kostí bez posunu úlomkov s tržnou ranou v pravom nosovom prieduchu, pomliaždenie okoloočnicovej oblasti vpravo s krvnou podliatinou a otras mozgu ľahkého stupňa s dobou liečenia v priemere 14 dní a dobou práceneschopnosti od 11.11.2012 do 29.11.2012 a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v hospitalizácii poškodeného S. T. od 01.11.2012 do 13.11.2012 a počas ktorej musel dodržiavať nemocničný liečebný režim, bol odlúčený od rodiny, v doporučení nefúkať silno nos a aplikovať si do nosa fyziologický roztok za účelom zvlhčovania, v doporučení chrániť si nos pred vonkajším nárazom a v obmedzení v spoločenskom styku v dôsledku krvnej podliatiny okolo pravého oka cca 14 dní a poškodenému U. T. st. pomliaždenie nosa a hornej pery a pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predkolenia s dobou liečenia do 7 dní.

Pri ustálení predmetného skutkového stavu a záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný Y. F. súd vychádzal predovšetkým z výpovedí poškodených S. T. E. U. T. st., z výpovedí svedkov K. Š.K., C. M., N. M., U. T. Y., E. Š., Y. E., N. Š., Y. F. E. R. V., ďalej zo záverov znaleckého posudku Y. A. Q. a z jeho výpovede, ale i z listinných dôkazov v podobe lekárskeho správ a potvrzení o odbornom lekárskom vyšetrení poškodených osôb ako aj z výpovedí samotného obžalovaného Y. F.. Sám obžalovaný a vo všetkých svojich výpovediach priznal, že poškodeného S. T. udrel do oblasti ľavej časti tváre namietajúc len to, že poškodeného neudrel päťou, ale len dlaňou a že mu tým nemohol spôsobiť predmetné zranenia - zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s tržnou ranou v pravom nosovom prieduchu, pomliaždenie okoloočnicovej oblasti vpravo s krvnou podliatinou a otras mozgu ľahkého stupňa. Táto obrana obžalovaného bola však jednoznačne a objektívne vyvrátená výpoveďou samotného poškodeného S. T., ďalej výpoveďou svedka - poškodeného U. T. st., svedkov K. Š., C. M., N. M. E. Y. F. ako aj výpoveďou znalca Y. A. Q. I. a jeho znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológia, podľa ktorých pre vznik takýchto poranení je úder otvorenou dlaňou málo pravdepodobný, predmetné poranenia poškodeného boli podľa tohto dôkazu, ale aj podľa výpovedí poškodených osôb a vyššie uvedených svedkov spôsobené úderom päťou obžalovaného smerujúcou na oblasť pravého oka poškodeného, pri súčasnom zasiahnutí nosa poškodeného silou strednej intenzity, pričom v dôsledku tohto úderu alebo v dôsledku následného nárazu hlavy poškodeného o stenu došlo k pohybu mozgu vo vnútri lebky a otrasu mozgu ľahkého stupňa a s čím sa stotožnil aj konajúci súd, pretože aj poškodený S. T. a ďalší priami svedkovia žalovaného skutku U. T. L., N. M., K. Š., Y. F. E. C. M. zhodne tvrdili, že obžalovaný udrel poškodeného S. T. do tváre päťou, a nie dlaňou ako to tvrdil obžalovaný a svedkovia Y. E., N. Š. E. R. V..

Podľa názoru súdu je vylúčené, aby takýto typ poranení, ktorý bol u poškodeného S. T.V. objektívne zdiagnostikovaný mohol vzniknúť len v dôsledku úderu dlaňou tzv. fackou a tak ako to tvrdili obžalovaný a svedkovia Y. E., N. Š. E. R. V. a preto za hodnovernejšie a objektívnejšie považoval dôkazy získané z výpovedí poškodeného S. T. a svedkov U. T. L., N. M., K. Š., Y. F. E. C. M., a nie dôkazy vyplývajúce z výpovedí samotného obžalovaného alebo svedkov Y. E., N. Š. E. R. V., známych a kamarátov obžalovaného, ktorí tak mohli a aj mali záujem svojimi tvrdeniami vypovedať v prospech obžalovaného Y. F..

V kontexte týchto dôkazov je potom vylúčená aj obrana obžalovaného, že poškodený S. T. mohol predmetné zranenia utrpieť v iný deň či na inom mieste, t. j. deň pred skutkom a v bare Surpris v Poprade napriek tomu, že obžalovaný i svedkovia N. Š. E. R. V. tvrdili, že poškodený S. T. mal už pred incidentom zranený alebo zakrvavený alebo opuchnutý nos, resp. krv alebo zaschnutú krv pod nosom. Hoci obžalovaný Y. F. vo svojich výpovediach poprel aj to, aby v pohostinstve Pod vežou v Novej Lesnej dňa 10.11.2012 poškodeného U. T. st. fyzicky napadol tak, že ho udrel do tváre a kopol do lýtka bol z tohto konania usvedčovaný predovšetkým samotným poškodeným U. T. st., ktorý vo všetkých svojich výpovediach jednoznačne tvrdil, že to bol práve obžalovaný, ktorý ho udrel bočnou stranou dlane po nose a ktorý ho kopol do ľavého lýtka a nič na tom nemení ani to, že poškodený U. T. st. uvádzal aj to, že predtým bol udretý po tvári aj inou osobou.

Tvrdenia poškodeného U. T. st. korešpondovali aj s listinnými dôkazmi v podobe lekárskeho záznamov o jeho ošetrení ako aj s dôkazom v podobe výpovede Y. A. Q. a jeho znaleckého posudku, na závery ktorých súd poukázal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný je nepriamo z tohto konania usvedčovaný aj svedkyňou E. Š., Y. E., N. Š., K. Š. E. N. M., pretože každý zo svedkov vo svojich výpovediach potvrdil, že videl ako poškodený U. T. st. po skončení incidentu v pohostinstve Pod Vežou krváca z tváre, resp. z nosa a aj keď svedkovia priamo nepotvrdili, aby videli fyzický útok obžalovaného na poškodeného U. T. st., každý jeden z nich potvrdil, že poškodený utrpel zranenia práve pri žalovanom skutku, na žalovanom mieste činu a po skončení tzv. „mely“ alebo bitky viacerých osôb medzi ktorými bol aj obžalovaný, ktorého poškodený za opasok odťahoval vtedy, keď ležal alebo kľačal na jeho synovi U. T. ml. a ktorý mal tak objektívnu možnosť brániť sa pred konaním poškodeného U. T. st. tým, že ho udrel rukou a kopol nohou.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pri tzv. krčmových bitkách viacerých osôb, ktoré sú navyše pod vplyvom alkoholu, ak sú tieto potom a s odstupom času vypočúvaní buď v procesnom postavení obvinených osôb alebo svedkov, každý z nich vypovedá o ich okolnostiach v závislosti od toho, na ktorej strane stojí a v či a koho prospech alebo neprospech vypovedá, čo bolo i v tejto trestnej veci aj vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 5/2014, najmä jeho rozsudku sp. zn. 5T 5/2014 zo dňa 18.06.2014, právoplatného dňom 12.03.2015 a v ktorej bol pre rovnaké či obdobné konanie právoplatne odsúdený S. T..

Obžalovaný Y. F. mal podľa názoru súdu aj motív konať proti poškodeným žalovaným spôsobom, o čom svedčí vzájomný verbálny spor a fyzický konflikt s poškodeným S. T. a ktorý predchádzal žalovanému konaniu obžalovaného.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného Y. F. kvalifikoval vo vzťahu k osobe poškodeného S. T. a k následku spôsobenom na jeho zdraví ako konanie, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Pre záver, že ide o ublíženie na zdraví v zmysle tohto ustanovenia Trestného zákona je rozhodujúcou povaha ujmy na zdraví a to akými príznakmi, ťažkosťami a bolesťami sa prejavuje, v akej intenzite, po akú dlhú dobu a do akej miery narušila jeho obvyklý spôsob života, presahujúca dobu 7 dní.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že poškodený S. T. bol v dôsledku poranení spôsobených výlučne konaním obžalovaného hospitalizovaný od 01.11.2012 do 13.11.2012, ďalej práceneschopný od 11.11.2012 do 29.11.2012 a obmedzovaný na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v jeho hospitalizácií, v dodržiavaní nemocničného liečebného režimu, v odlúčení od rodiny, v doporučení nefúkať silno nos a aplikovať si do nosa fyziologický roztok za účelom zvlhčovania, v doporučení chrániť si nos pred vonkajším nárazom a v obmedzení v spoločenskom styku v dôsledku krvnej podliatiny okolo pravého oka po dobu cca 14 dní, keďže v čase skutku pracoval ako čašník v reštauračnom zariadení vo Vysokých Tatrách.

Vykonané dokazovanie zároveň preukázalo, že u poškodeného U. T. st. došlo konaním obžalovaného k ujme na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 123 ods. 1 Trestného zákona ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

Kvalitatívne teda ide o menej závažnú ujmu ako ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Trestného zákona.

Vo vzťahu k ďalšiemu konaniu obžalovaného a jeho následku súd konanie obžalovaného kvalifikoval v jednočinnom rôznorodom súbehu i ako konanie, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Obžalovaný sa dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol poškodeného S. T. a U. T. st. a slovne U. T. ml. na mieste verejnosti prístupnom, pretože predmetný skutok obžalovaný spáchal v pohostinskom zariadení Pod vežou v obci Nová Lesná, teda na mieste verejnosti prístupnom a na ktoré má prístup širší okruh ľudí, individuálne neurčených.

Výtržnosťou v zmysle ustanovenia § 364 Trestného zákona je konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typicky zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolunažívania. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takéhoto charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a spáchané v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Pohnútkou a motívom konania obžalovaného bol predchádzajúci slovný a fyzický konflikt vyprovokovaný poškodeným S. T., ktorý obžalovaný následne riešil spôsobom neprimeraným, neadekvátnym, nedovoleným a zákonom zakazujúcim spôsobom.

Obžalovaný Y. F. doposiaľ súdne trestaný nebol, v evidencii priestupkov má len jeden záznam za porušenie pravidiel cestnej premávky a z miesta trvalého bydliska je hodnotený kladne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby uložený trest iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd u obžalovaného zohľadnil zároveň aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, pretože viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, pretože spáchal dva trestné činy, zároveň zohľadnil aj spôsob spáchania činov, ich následky, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a dospel k záveru, že u obžalovaného sa dosiahne účel trestu aj uložením úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov, s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka. Doterajší riadny spôsob života obžalovaného svedčí totiž o tom, že žalované konanie bolo ojedinelým vybočením z tohto bezúhonného a riadneho spôsobu života a že pre jeho nápravu bude postačovať výchovný trest odňatia slobody bez potreby nariadenia jeho výkonu. V rámci adhézneho konania súd rozhodol len o riadne a včas uplatnenom nároku Všeobecnej zdravotnej poisťovne a obžalovanému uložil v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku aj povinnosť zaplatiť poškodenej poisťovni náhradu škody spočívajúcu v nákladoch zdravotnej starostlivosti vo výške 949,13,--eur. O nároku poškodených S. T.Á. E. U. T. st. na zaplatenie bolestného súd v adhéznom konaní nerozhodoval, keďže v zmysle názoru odvolacieho súdu si svoj nárok na náhradu škody neuplatnili riadne a včas a nebolo možné ich z tohto dôvodu do konania o náhradu škody pripustiť, čím nie sú dotknuté ich práva na náhradu škody v civilnom procese.

- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.